

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. szeptember 22. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt **fk. I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2009. január hó 6. napján kihirdetett **2.Fk.379/2007/75.** számú ítéletének **fk. I.r., fk. II.r. és IV.r. vádlottakra vonatkozó részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A különös visszaeső IV.r. vádlott fegyházának és közügyektől eltiltásának tartamát egyezően 5 (öt) évre enyhíti.

A IV.r. vádlott esetében a Szegedi Városi Bíróság 6.Fk.984/1999. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot is megszünteti.

Fk. I.r., fk. II.r. és IV.r. vádlottak kötelesek (magánfél neve) magánfél részére megítélt polgári jogi igény után egyetemlegesen megfizetni 7.000.- (hétezer) forint illetéket az államnak a Csongrád Megyei Illetékhivatal felhívására az abban megjelölt időben és módon.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bjk.81/2007. szám alatt bevételezett 41. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti, és fk. I.r. vádlottnak kiadni rendeli,

a 19. és 32. tételszám alatti bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzi,

a 17., 18. alatti bűnjeleket megsemmisíteni rendeli.

A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára 2005. szeptember 13. napján 864/2005. bü. számra hivatkozással befizetett 5.115.- (ötezer-egyszáztizenöt) forint bűnjelpénzt fk. I.r. vádlottnak kiadni rendeli azzal, hogy ezen összeget a bíróság

az I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költségnek, és (magánfél neve) magánfél polgári jogi igényének a biztosítására visszatartja.

Mindkét visszatartott bűnjelpénzre vonatkozóan figyelmezteti a bíróság (magánfél neve) magánfelet, hogy a polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartást meg kell szüntetni, ha a megállapított teljesítési határidő lejártától számított hatvan napon belül nem kér végrehajtást.

Az első fokú eljárás során felmerült és a vádlottak által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen:

fk. I.r. vádlott esetében 2.575.669.- (kettőmillió-ötszázhetvenötezer-hatszázhatvankilenc) forint,

fk. II.r. vádlott esetében 27.775.- (huszonhétezer-hétszázhetvenöt) forint,

míg az állam terhén maradó bűnügyi költség összege helyesen: 90.330.- (kilencvenezer-háromszázharminc) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe fk. I.r. és IV.r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezi fk. I.r. vádlottat 50.876.- (ötvenezer-nyolcszázhetvenhat) forint,

IV.r. vádlottat 68.163 (hatvannyolcezer-egyszázhatvanhárom) forint megfizetésére külön felhívásra az állam javára,

míg 17.300.- (tizenhétezer-háromszáz) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság fk. I.r. vádlottat nyereségvágyból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette, társtettségben, csoportosan elkövetett rablás büntette, súlyos testi sértés büntette és rablás büntette miatt - halmazati büntetésül - 15 év fiatalkorúak börtönére és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte,

Fkf.I.123/2009/37.

fk. II.r., fk. III.r. és IV.r. vádlottakat egyezően bűnösnek mondta ki társtettségben, csoportosan elkövetett rablás büntetében és ezért fk. II.r. és fk. III.r. vádlottakat

egyezően 1 év 10 hónap fiatakorúak fogházára, IV.r. vádlottat 6 év 6 hónap fegyházra és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. fk. II.r. és fk. III.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását egyezően 3 évi próbaidőre felfüggesztette és mindkét vádlott vonatkozásában megállapította, hogy a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt állnak.

A IV.r. vádlott vonatkozásában a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 4.B.125/2001/13. számú ítéletével kapcsolatban alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette és megállapította, hogy a IV.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította fk. I.r. vádlott által 2005. szeptember 18. napjától 2007. szeptember 18. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint 2007. szeptember 19. napjától az első fokú ítélet kihirdetéséig házi őrizetben töltött időt akként, hogy 5 napi házi őrizet egy napi szabadságvesztésnek felel meg, és ezáltal a kiszabott szabadságvesztésből 95 napot kitöltöttek tekintett. Fk. III.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe annak végrehajtása esetén beszámítani rendelte a vádlott által 2005. december 5. napjától 2005. december 6. napjáig őrizetben töltött időt.

Kötelezte a vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg (magánfél neve) magánfélnek 10.000.- forint kárt. (1. név) polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bjk.81/2007. szám alatt bevételezett 1-43. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszüntette és azok közül az 1., 2., 28. és 40. tételszám alattiakat 2. sz. névnek és 3. sz. névnek kiadni, a 3., 4., 19-27., és a 29-38. tételszám alattiakat megsemmisíteni, az 5-16. alattiakat fk. I.r. vádlottnak kiadni, a 17., 18. tételszám alattiakat az iratok mellékleteként kezelni, a 39. tételszám alattit **1. sz. sértett**nek, a 42. alattit 4. sz. névnek, a 43. alattit 5. sz. névnek kiadni rendelte.

A Csongrád Megyei Bíróság Letéti Csoportjánál Bl.57/2007/1. tételszám alatt letétként kezelt 4.000.- forint bűnjelpénzt fk. I.r. vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy ezen összeget (magánfél neve) magánfél polgári jogi igényének és fk. I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költségnek a biztosítására visszatartotta. Figyelmeztette (magánfél neve) magánfelet, hogy amennyiben az ítélet jogerőre emelkedésétől számított hatvan napon belül nem kér végrehajtást, úgy a bíróság a visszatartást megszünteti.

Kötelezte fk. I.r. vádlottat 2.575.239.-, fk. II.r. vádlottat 17.875.-, fk. III.r. vádlottat 46.975.- forint, IV.r. vádlottat 51.000.- forint és valamennyi vádlottat egyetemlegesen 9.700.- forint bűnügyi költség megfizetésére. 99.380.- forint bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be fk. I.r., fk. II.r., fk. III.r. és IV.r. vádlottak és védőik egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetések enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.93/2009. számú átiratában a tényállásnak fk. III.r. és IV.r. vádlottak előéleti adataival történő helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla IV.r. vádlott büntetését mint különös visszaesővel szemben tekintse kiszabottnak, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben, továbbá a bűnösségi körülményeket észrevételezte.

A másodfokú eljárásban a 2009. június 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülésen fk. III.r. vádlott és védője a fellebbezéseiket visszavonták, és a védő fellebbezésének visszavonásához a vádlott is hozzájárult. Erre tekintettel fk. III.r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet 2009. június 16. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

A másodfokú eljárásban fk. I.r. és IV.r. vádlott védője fellebbezését írásban indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság fk. I.r. vádlott terhére rótt emberölés büntetével - 3./ tényállási pont - kapcsolatban megállapított tényekből további tényre való helytelen következtetéssel állapította meg, hogy

- fk. I.r. vádlott ruházatán talált vérnyomok 2. sz. sértett bántalmazásától keletkeztek,
- nem vette figyelembe a vádlott azzal kapcsolatos védekezését, hogy szerinte a sértett mely testrészeivel érintkezett, illetve testméreteire figyelemmel egyedül képes volt-e a sértett holttestét a házból kivinni,
- a vonatkozó tanúvallomásokból, mivel nem voltak egybehangzóak, tévesen vonta le azt a következtetést, hogy csakis I.r. vádlott lehetett az, aki a sértettet a házában szőlította,
- csupán az udvaron talált vérgyanús szennyeződésekkel helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy a sértettet az elkövető már a kertben bántalmazta,

Fkf.I.123/2009/37.

- szerinte a vádlott következetes és egybehangzó vallomását semmilyen bizonyíték nem cáfolta, szavahihetőségét tanúvallomás is erősíti, mert (tanú neve) tanú vallomása szerint másnap reggel a sértett háza előtt két kerékpár állt, melyeket korábban soha nem látott.

Mindezek miatt álláspontja szerint az elsőfokú bíróság számos olyan tényt állapított meg fk. I.r. vádlott terhére, melyek kétséget kizáró módon nem voltak bizonyíthatók és ebből következően bizonyítottság hiányában indítványozta az élet elleni bűncselekmény alóli felmentését.

A IV.r. vádlott felmentését a védő azért indítványozta, mert álláspontja szerint a vádlott bűnösségét 3. sz. sértett és a további tanúk ellentmondásos vallomásai kétséget kizáró módon szintén nem bizonyítják.

A büntetések enyhítését mindkét vádlott vonatkozásában további és az első fokú eljárás befejezése óta felmerült enyhítő körülményekre alapítottn indítványozta.

Fk. I.r. és IV.r. vádlott védője a másodfokú eljárásban írásban bizonyítási indítványt is terjesztett elő, melyhez mindkét vádlott csatlakozott. Fk. I.r. vádlott vonatkozásában az elmeorvos-szakértői vélemény kiegészítését, IV.r. vádlottnál pedig elmeállapotának megvizsgálását indítványozta és mindkét vádlott kóros elmeállapotát valószínűsítő kórházi, orvosi dokumentációt csatolt. Ugyanakkor IV.r. vádlott cselekvőségére vonatkozóan indítványozta 3. sz. sértett tanúkenti meghallgatását a másodfokú eljárásban is.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket IV.r. vádlott vonatkozásában részben alaposnak, egyébként alaptalannak ítélte, a részbizonyítás lefolytatására vonatkozó indítványokat részben osztotta.

Az elsőfokú bíróság fk. I.r. vádlott beszámítási képessége vonatkozásában a tényállást két szakértő páros, **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi elme - **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvos, valamint **(3. sz. szakértő neve)** - **(4. sz. szakértő neve)** igazságügyi elmeorvos-szakértők véleményére alapította és állapította meg, hogy a cselekmények elkövetésekor nem volt kóros elmeállapotú, beszámítási képessége nem volt korlátozott. Ezzel szemben a védő a másodfokú eljárásban olyan okiratot is csatolt, mely szerint a vádlott súlyosan fogyatékosnak minősül.

A IV.r. vádlott elmeorvosi vizsgálatára az első fokú eljárásban nem került sor és vonatkozásában a másodfokú eljárásban a védő szintén súlyos fogyatékossgot megállapító okiratot csatolt. Ilyen adatok mellett az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlanná [Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja] és érdemi felülbírálatra alkalmatlanná vált. Ennek kiküszöbölése érdekében a Be. 353. § (1) és (2) bekezdése alapján az ítélet tábla az ügyben tárgyalást tűzött ki, részbizonyítás keretében elrendelte fk. I.r. vádlott vonatkozásában iratok alapján, IV.r. vádlott vonatkozásában elmeállapotának vizsgálata alapján elmeorvos-szakértői vélemény elkészítését. Mindkét szakvélemény elkészítésére **(5. sz. szakértő neve)** igazságügyi elme és **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértőt rendelte ki. Fk. I.r. vádlottra vonatkozó elmeorvos-szakértői véleményt megküldte a másik szakértő párosnak **(3. sz. szakértő neve)** és **(4. sz. szakértő neve)** igazságügyi elmeorvos-szakértőknek, hogy írásban nyilatkozzanak a kiegészítő szakértői véleménnyel egyetértenek-e vagy sem, esetleges indokaikat fejtsék ki.

A fellebbezési tárgyaláson a védő ismételten indítványozta 3. sz. sértett tanúkenti kihallgatását, 3. sz. sértettnek a másodfokú eljárásban benyújtott beadványában írtakra, mely szerint a bűncselekmény elkövetésében IV.r. vádlott nem vett részt. Ugyanilyen indítványt terjesztett elő a másodfokú eljárásban írásban IV.r. vádlott is és a sértett állítását igazoló, állítólagosan a Csongrád Megyei Főügyészséghez eljuttatott hangfelvétel beszerzését is kérte, melyhez a fellebbezési tárgyaláson a védő is csatlakozott.

Az ítélőtábla 3. sz. sértett tanúkenti kihallgatását, valamint a hangfelvétel beszerzését szükségtelennek találta. 3. sz. sértett az eljárás során IV.r. vádlott cselekvőségével kapcsolatban eltérő vallomásokot tett, majd az első fokú tárgyaláson már azt állította határozottan, hogy IV.r. vádlott a sérelmére elkövetett bűncselekményben nem vett részt. Az elsőfokú bíróság 3. sz. sértett valamennyi vallomását, nyilatkozatát értékelte, ennek ellenére nem a IV.r. vádlottra nézve kedvező tárgyalási vallomását fogadta el. Mivel ezen vallomása az elsőfokú bíróság előtt is ismert volt és értékelésre került, ugyanezen körülményre ismételt tanúkenti kihallgatása, illetve hangfelvétel beszerzése a többi bizonyítékkal szemben, eltérő tényállás megállapításához a másodfokú eljárásban sem vezetne. Ezért az ítélőtábla IV.r. vádlott és védője erre vonatkozó bizonyítási indítványait elutasította.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felvett részbizonyítás és az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Fkf.I.123/2009/37.

A IV.r. vádlott közepes fokú gyengeelméjűségben és paranoid személyiségzavarban szenved. Ezen kóros elmeállapot enyhe fokban korlátozta a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A IV.r. vádlott a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 4.B.125/2001. számú ügyében feltételes kedvezményrel - helyesen - 2004. **október** 19. napján szabadult.

Fk. I.r. vádlott mindhárom cselekmény elkövetésekor szeszestől befolyásolt állapotban volt.

Az első fokú ítélet 7. oldal 1. tényállási pont 14. sorában nyilvánvaló elírás miatt az E körben kezdetű mondat helyesen az, hogy: E közben kutatta át fk. I.r. vádlott 3. sz. sértett ruházatát. Továbbá, az első fokú ítélet 8. oldal 3. bekezdésében 3. sz. sértett

sérülései akként szorulnak helyesbítésre, hogy a mellkasfal nem belső, hanem felső felének bevérzését szenvedte el (nyomozati iratok I. kötet 61. oldal).

A 2./ tényállási pont kiegészül azzal, hogy **1. sz. sértett** fk. I.r. vádlott bántalmazása következtében a jobb lapocka tövisnyúlványának zúzódásos sérülését szenvedte el, melynek tényleges gyógytartama 8 napon belüli (nyomozati iratok 94-95. oldal).

2. sz. sértett fk. I.r. vádlott bántalmazása következtében belső sérülésként: a hajás fejbőr állományában és a jobb halántékizomban vérbeszűrődéseket, nyílt, többszörös, darabos koponyatető törést, jobb oldalon keményagyburok alatti vérbeszűrődést, lágyagyburok vérzést, a bal halánték és nyakszirtlebeny oldalsó felszínén kis terjedelmű kérgi zúzódásokat, a jobb középső és hátsó koponyagödör többszörös darabos törését, a bal mellüregben 300 ml, a jobb mellüregben 100 ml vérgyülemet, a szívburok elülső felszínén és a bal kamra elülső falán áthatoló szúrt sérülést, a bal tüdő felső lebenyén 4, a jobb tüdő felső lebenyén 3, a középső lebenyen 1 db szúrt sérülést, a szűrcsatornák körül terjedelmes bevérzéseket, vérbelehelést, a nyelv állományában vérbeszűrődéseket, a bal oldali VI. borda porcos részén és a jobb oldali VIII-IX. bordák hátsó ívén áthatoló szúrt sérüléseket szenvedett. A mellüregbe vezető szűrcsatornák hossza 5-8 cm volt (nyomozati iratok I. kötet 225., 227. és 231. oldal).

Fk. I.r. vádlott 2. sz. sértettnek a fejét a bántalmazás során szinte szétverte. A szúrt, illetve a koponyatető sérülések közül 8-10 sérülés önmagában is a sértett halálához vezetett volna.

Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a másodfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta.

A lefolytatott részbizonyítás során a védő által is becsatolt okiratok alapján (**5. sz. szakértő neve**) igazságügyi elme és (**2. sz. szakértő neve**) igazságügyi orvosszakértők azt véleményezték, hogy fk. I.r. vádlott vonatkozásában a korábbi, (**1. sz. szakértő neve**) és (**2. sz. szakértő neve**) szakértők véleményét fenntartják, miszerint a vádlott a terhére rótt bűncselekmények tekintetében olyan kóros elmeállapotban nem volt, amely beszámítási képességét kizárta vagy korlátozta volna. Ezen vélemény megismerése után a másik szakértőpáros, (**4. sz. szakértő neve**) és (**3. sz. szakértő neve**) igazságügyi elmeorvos-szakértők úgy nyilatkoztak, hogy a szakértők által megállapított beszámíthatóság tekintetében egyetértenek.

IV.r. vádlott vonatkozásában (**5. sz. szakértő neve**) igazságügyi elme és (**2. sz. szakértő neve**) igazságügyi orvosszakértők véleménye az volt, hogy közepes fokú gyengeelméjűségben és paranoid személyiségzavarban szenved, mely kóros elmeállapot enyhe fokban korlátozta a terhére rótt cselekmény következményeinek

felismerésében vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Ezért az ítélet tábla a tényállást ennek megfelelően kiegészítette.

A felmentésre irányuló fellebbezéseket illetően a 3./ tényállási pontra vonatkozóan fk. I.r. vádlott védőjének a téves ténybeli következtetésekre vonatkozó álláspontját nem osztotta. Fk. I.r. vádlott védekezése szerint a sértett holttestével két módon érintkezett. Mégpedig, először egyedül megpróbálta kivonszolni a házból - arra viszont nem nyilatkozott milyen módon - majd, az állítólagos társával vitték ki, amikor ő a lábának a bokarészét fogta meg (nyomozati iratok III. kötet 863. oldal 8. és utolsó bekezdése). A vérszenyeződések jellegére rendelkezésre álló komplex igazságügyi nyom- és orvosszakértői vélemény szerint a vádlott által viselt vajszerű hosszú ujjú póló mellkasi és hátsó részén, illetőleg az ujjakon talált vérszenyeződések freccsenéses vérfoltmaradványok lehetnek. Kétségtelen, hogy a freccsenéses jellegű szennyeződést még a valószínűség szintjén sem véleményeztek. Véleményük a továbbiakban pedig az volt, hogy ezek a vérszenyeződések a sértett fejének ütlegetése, illetve mellkasának szúrt sérüléseiből származó vérzés révén kerülhettek a pólóra. Ugyanezen póló mindkét ujjának végén talált vérszenyeződésekről pedig azt valószínűsítették,

Fkf.I.123/2009/37.

hogy a sértett bántalmazása során olyan módon jöttek létre, hogy az erősen vérző sértett fejéhez a póló ujjának vége hozzáérhetett. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott által viselt másik, szürke színű rövid ujjú pólón is voltak vérszenyeződések, a két pólót a helyszínen egymásba húzott állapotban találták meg, és mindkettő esetében a vérszenyeződések kiterjedése és elhelyezkedése alapján a szakértők nem találták valószínűnek, hogy azok a holttest vonszolása, illetve a házból az udvarra történő vitele során kerültek a pólókra. A tárgyaláson az elsőfokú bíróság a kérdéses vérszenyeződések keletkezési módjáról a vádlott védekezésének ismeretében is nyilatkoztatta a szakértőket és megerősítették, hogy ha a holttest lábát bokarészen fogta meg, mivel ezen a testrészen sérülések nem voltak, a ruházata nem véreződhetett össze. Kifejtették, hogy a vérszenyeződések elhúzódó bántalmazásra, a freccsenéses jellegűek eszközhasználatra utalnak, a ruházat hátsó részén lévők pedig az eszköz révén, a szúrások lendületétől keletkezhetnek (első fokú 75. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3-6. oldal). A fentiekből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság e körben valamennyi körülményt számba vett és értékelt (első fokú ítélet 26-28. oldal).

A fentiekkel szemben a védő felvetette annak lehetőségét, hogy fk. I.r. vádlott ruházatára a vérszenyeződések a sértett megemelésétől, illetve - mivel a sértett sérülései élőben keletkeztek és halála bekövetkezésének, valamint a vádlott általi

megemelésének időpontja nem ismert - nem kizárt, hogy freccsenéses jelleggel is, a még élő sértett vérkeringése folytán kerülhettek a vádlott ruházatára.

A sértett fk. I.r. vádlott általi megemelésének módjáról nem áll adat rendelkezésre, de életszerűen az ilyen szituációkban a sérült sértett megemelése hónalj alatti megfogással szokott történni. Ezért a megemelés az ítéletábra álláspontja szerint csak a vádlott ruházatának ujjain és elején talált vérszenyeződésekre szolgálhatna magyarázatul. Ezen túlmenően azonban a vádlott ruházatának hátán is voltak freccsenéses és egyéb jellegű vérszenyeződések, melyek viszont sem megemelésről, sem a még élő sértett vérzéséről nem keletkeztek.

A fent kifejtettek alapján, az ítéletábra álláspontja szerint sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor fk. I.r. vádlott ruházatán talált vérszenyeződések helyéből és jellegéből is azt a következtetést vonta le, hogy 2 sz. sértett valamennyi sérülését fk. I.r. vádlott okozta.

A helyszíni szemle során, az udvaron, a kapun belül cseppenéses, majd beljebb a falon több freccsenéses vérgyanús szennyeződést találtak (nyomozati iratok I. kötet 139. oldal 3. bekezdés). A védő álláspontjával szemben az ítéletábra szerint is, ilyen jellegű vérszenyeződések az elkövetőről nem kerülhettek a rögzítési helyükre, és mivel más lehetőség kizárt, ezekből helytálló az elsőfokú bíróságnak azon következtetése is, hogy fk. I.r. vádlott már az ingatlan kertjében bántalmazni kezdte 2. sz. sértettet.

Az eljárás során nem merült fel adat arra, és fk. I.r. vádlott sem tett olyan vallomást, hogy ő, illetve az állítólagos társa az italboltban kerékpárral lett volna és onnan kerékpárral mentek volna a bűncselekmény elkövetése céljából 2. sz. sértett házához. Így abból, hogy másnap a kora reggeli órákban a sértett háza előtt két kerékpár állt, inkább az a következtetés vonható le, hogy a bűncselekmény elkövetése után érkezett oda két személy kerékpárral és nem a védő álláspontjának megfelelően az, hogy ez is a vádlott védekezését támasztja alá, mely szerint az ölési cselekményt a társa követte el.

Ezzel kapcsolatban a vádlott védekezését cáfolja egyébként az is, hogy azon állításával szemben, mely szerint a sértett mellett talált kést kidobta a kertbe, kést ott, keresés ellenére, nem találtak (nyomozati iratok III. kötet 863. oldal 7. bekezdés és II. kötet 580-584. oldal).

A fentiekre tekintettel nem téves az elsőfokú bíróságnak azon következtetése, hogy a 3./ tényállási pontban leírt cselekmény elkövetője egyedül fk. I.r. vádlott volt, ezért az ez alóli felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az 1./ és 2./ tényállási pontban leírt cselekményekkel kapcsolatban a felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják.

Az 1./ pont alatti cselekménynél azt sérelmezik, hogy fk. I.r. vádlott azon védekezésével szemben, hogy 3. sz. sértettet csupán egyszer megütötte, illetve fk. II.r. és IV.r. vádlottak tagadásával szemben az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál a terhelő bizonyítékokat fogadta el.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlotti védekezésekkel szemben úgy az elkövetés körülményeire, mint az elkövetők személyére 3. sz. sértett eltérő vallomásaiból miért csak az egybehangzó állításait, a terhelő tanúvallomásokat, a hemogenetikai és az orvosszakértő véleményét fogadta el. Kiemelést érdemlő, hogy 3. sz. sértett az elsőfokú bírósági tárgyaláson megváltoztatott vallomásával szemben - mely szerint a vádlottak közül csupán fk. I.r. vádlott, valamint egy (név) nevű személy volt az, aki őt bántalmazta, illetve kirabolta, a cselekményben a többi vádlott nem vett részt - a feljelentés megtétele során még azt állította, hogy az elkövetésben négyen vettek részt és (név) biztosan nem bántotta (nyomozati iratok I. kötet 54. oldal utolsó két

Fkf.I.123/2009/37.

bekezdése). A kifejtettek alapján az 1./ pontban megállapított tényállás megalapozott.

A 2./ tényállási ponttal kapcsolatban az elsőfokú bíróság fk. I.r. vádlott védekezésével szemben, mely szerint a bűncselekményt nem követte el, ugyancsak megindokolta, hogy miért **1. sz. sértett** és 1. sz. sértett felesége terhelő tanúvallomását fogadta el és, hogy a cselekmény elkövetését mennyiben bizonyították a további érdektelen tanúk. Mindezekre figyelemmel az ezzel kapcsolatos tényállás is megalapozott.

Megalapozott tényállás mellett a bizonyítékok újramérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Ezért az 1./ és 2./ pontban leírt tényállásrészt támadó, kizárólag a bizonyítékok újramérlegelésére irányuló, a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is törvényes.

A IV.r. vádlottat a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság a 4.B.125/2001/13. számú, illetve a Csongrád Megyei Bíróság a 2002. november 22. napján jogerőre emelkedett 2.Bf.318/2002/9. számú ítéletével folytatódólagosan, társtettségben, súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette és társtettségben elkövetett önbíráskodás büntetnének kísérlete miatt ítélte el 2 év börtönre. A büntetéséből 2004. október 19. napján feltételesen szabadult, feltételes szabadsága 2005. október 18. napján járt volna le. Az újabb bűncselekményt 2005. szeptember 10. napján követte el. Mivel a zsarolás büntette és a rablás büntette hasonló jellegű szándékos bűncselekmény (Btk. 333. § 4. pont., Btk. XVIII. Fejezet) és a zsarolás büntette miatt kiszabott

szabadságvesztés végrehajthatóságának megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig 3 év még nem telt el, a vádlott a Btk. 137. § 15. pontjára figyelemmel különös visszaeső.

Megállapítható az is, hogy IV.r. vádlott az újabb bűncselekményt a Szegedi Városi Bíróság 6.Fk.984/1999. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadság tartama alatt is követte el.

Az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülményeket az ítélet tábla az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A csoportos elkövetést, mivel a rablás minősítő körülménye, és súlyosító körülményként való értékelése is kétszeres értékelést jelentene, a súlyosító körülmények köréből mindhárom vádlott esetében mellőzte. Viszont az 1./ tényállási ponttal kapcsolatban további súlyosító körülmény a vádlottaknál a tártettességben elkövetés,

további súlyosító körülmény még fk. I.r. vádlottnál a szeszessital hatása alatti elkövetés,

IV.r. vádlottnál a súlyosító körülményeknél a többszörösen büntetett előélete helyett a különös visszaesésen túli elítélései és a két elítéléshez kapcsolódó feltételes szabadság hatálya alatti elkövetés.

Az enyhítő körülmények csupán IV.r. vádlottnál szorulnak kiegészítésre azzal, hogy további enyhítő körülmény a beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága.

A bűnösségi körülmények ilyen kiegészítése, illetve helyesbítése mellett az ítélet tábla álláspontja szerint fk. I.r. vádlottal szemben kiszabott 15 év fiatalok büntetése és fk. II.r. vádlottal szemben kiszabott 1 év 10 hónap fiatalok fogháza büntetés arányos, enyhítésre nem látott lehetőséget. Törvényesen került sor fk. II.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére is, és a büntetés céljának eléréséhez a 3 évi próbaidő szükséges és törvényes.

A IV.r. vádlott vonatkozásában két új körülményt kellett a másodfokú eljárásban figyelembe venni, mégpedig, hogy különös visszaeső és beszámítási képessége enyhe fokban korlátozott. A különös visszaesői voltára tekintettel a vele szemben kiszabható törvényi büntetési tétel felső határa ugyan a Btk. 97. § (1) bekezdésére figyelemmel a felével emelkedik és ezáltal súlyosabb, 10 év helyett 15 év szabadságvesztés. Ennek ellenére a beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságára és arra figyelemmel, hogy a bűncselekmény elkövetésében fk. I.r. vádlottnak volt a kezdeményező, vezető szerepe, az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által vele szemben kiszabott 6 év 6 hónap fegyház és 7 év közügyektől eltiltás

eltűzött. Ezért a különös visszaeső IV.r. vádlott fegyházának és közügyektől eltiltásának tartamát egyezően 5 évre enyhítette.

A vádlott a Szegedi Városi Bíróság 6.Fk.984/1999. számú ügyben és a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 4.B.125/2001. számú ügyben kiszabott szabadságvesztéseket folyamatosan töltötte, és mindkettőből egyidőben, 2004. október 19. napján került feltételes szabadságra, ezért feltételes szabadsága mindkét ügyben 2005. október 18. napján járt volna le. A Btk. 48/A § (2) bekezdése alapján, ha a bíróság az elítéltet több szabadságvesztésből bocsátotta feltételes szabadságra, az elítélt a több feltételes szabadságot egyidejűleg, párhuzamosan tölti, a (3) bekezdése szerint pedig a párhuzamosan töltött feltételes szabadságok mindegyikénél külön kell vizsgálni, hogy a feltételes szabadság megszüntetésének feltételei fennállnak-e. Mivel a vádlott esetében az

Fkf.I.123/2009/37.

újabb bűncselekmény elkövetési idejére - 2005. szeptember 10. napja - tekintettel a Szegedi Városi Bíróság 6.Fk.984/1999. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésének feltételei is fennállnak, az ítélet tábla a Btk. 48. § (4) bekezdése alapján ezen feltételes szabadságát is megszüntette.

Az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen (magánfél neve) magánfél részére 10.000.- forint kár megtérítésére, viszont az állam részére az illeték megfizetésére kötelezést elmulasztotta. Ezért az ítélet tábla ezt pótolta, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján fk. I.r., fk. II.r. és IV.r. vádlottakat kötelezte (magánfél neve) magánfél részére megítélt polgári jogi igény után egyetemlegesen 7.000.- forint illeték megfizetésére az államnak a Csongrád Megyei Illetékhivatal felhívására, az abban megjelölt időben és módon.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bjk.81/2007. szám alatt bevételezett 41. tételszám alatti bűnjelekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, a 19. és 32. tételszám alatti bűnjelekről viszont feleslegesen rendelkezett, mert azokat a bűnjelkezelő nem vette át (nyomozati iratok II. kötet 440. oldal). Ezért az ítélet tábla a Be. 155. § (1) és (2) bekezdése alapján a 41. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és fk. I.r. vádlottnak kiadni rendelte, a 19. és 32. tételszám alatti bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A 2009. július 13. napján hatályba lépett, a Be. módosításáról szóló 2009. évi LXXXIII. törvény 57. §-a és az ehhez fűzött Miniszteri indokolás értelmében a korábbi gyakorlattól eltérően az ún. nyomokat hordozó tárgyi bizonyítási eszközöket nem az iratok mellékleteként kell kezelni, hanem meg kell semmisíteni. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által a 17. és 18. alatti, az iratok mellékleteként kezelni rendelt bűnjeleket a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte.

Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy fk. I.r. vádlottól további 5.115.- forintot foglaltak le, melyet a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányság 2005. szeptember 13. napján 864/2005. bü. számra hivatkozással a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára fizetett be (nyomozati iratok II. kötet 426. és 427. oldal). Ezért az ítélet tábla a Be. 155. § (5) bekezdése alapján ezt az összeget is fk. I.r. vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a Be. 157. § (1) bekezdése alapján fk. I.r. vádlottat terhelő bünyügyi költségnek és (magánfél neve) magánfél polgári jogi igényének a biztosítására visszatartotta. Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a 4.000.- forint visszatartott bünyjelpénzre vonatkozóan (magánfél neve) magánfelet a visszatartás megszüntetésére nem a törvény szerint figyelmeztette. Ezért mindkét visszatartott bünyjelpénzre vonatkozóan a Be. 157. § (2) bekezdésének megfelelően figyelmeztette (magánfél neve) magánfelet, hogy a polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartást meg kell szüntetni, ha a megállapított teljesítési határidő lejártától számított hatvan napon belül nem kér végrehajtást.

A vádlottakat terhelő bünyügyi költséggel kapcsolatban az elsőfokú bíróság fk. I.r. vádlottnál számítási hibát vétett, fk. II.r. vádlottnál nem vette figyelembe, hogy a költségjegyzék 21. tétele alatt szereplő, a nyomozás során felmerült védői díjból is terheli a vádlottat 9.900.- forint és az államot terhelő bünyügyi költségként nem számolta el fk. II.r. vádlott személyes költségmentessége folytán felmerült és a költségjegyzék 27., 45., 49. és 54. tételei alatt bevezetett, összesen 55.200.- forint védői díjat. Ezért az ítélet tábla megállapította, hogy az első fokú eljárás során felmerült és a vádlottak által fizetendő bünyügyi költség összege helyesen fk. I.r. vádlott esetében 2.575.669.- forint, fk. II.r. vádlottnál 27.775.- forint, míg az állam terhén maradó bünyügyi költség összege helyesen 90.330.- forint.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiekben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította fk. I.r. és IV.r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során elmeorvos-szakértői vélemények beszerzésével fk. I.r. vádlott vonatkozásában 50.876.- forint, IV.r. vádlott vonatkozásában 68.163.- forint bünyügyi költség merült fel, mely összegek megfizetésére az ítélet tábla a vádlottakat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte.

A személyes költségmentességre jogosult fk. II.r. vádlott védelmének ellátásával a másodfokú eljárás során 17.300.- forint védői díj merült fel, mellyel kapcsolatban az

ítélőtábla a Be. 74. § (3) bekezdés c) pontja és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság IV.r. vádlott vonatkozásában a fegyház büntetés-végrehajtási fokozatra nyilvánvaló elírás miatt tévesen hívta fel a Btk. 42. § (2) bekezdés b/2. pontja helyett a d/2. pontját,

Fkf.I.123/2009/37.

amit az ítélőtábla ezennel helyesbített.

Szeged, 2009. szeptember 22.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Fkf.I.123/2009/37. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Fk.379/2007/75. számú ítéletének fk. I.r., fk. II.r. és IV.r. vádlottakra vonatkozó része a mai napon jogerős és - fk. II.r. vádlott esetében - fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2009. szeptember 22.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke